

У зоні особливої уваги

Шенген – як горизонт: чим ближче ми до нього наближаємось, тим далі він від нас утікає

Костянтин КОВАЛЬ

ЯКА ПРИМАРА ХОДИТЬ ПО ЄВРОПІ?

Чим ближче Україна до країн Західної Європи, тим більше вони від неї віддаляються. Точніше, закриваються, але не новоявленою «залізною завісою», а більш дієвою – стіною з паперу. Її ім'я – Шенген.

Іноземним громадянам, які отримують шенгенську візу в консульстві однієї з країн – учасниць цієї угоди, надається право вільного пересування по всій шенгенській території, до якої входять: Австрія, Бельгія, Греція, Данія, Естонія, Ісландія, Іспанія, Італія, Латвія, Литва, Люксембург, Мальта, Нідерланди, Німеччина, Норвегія, Польща, Португалія, Словаччина, Словенія, Угорщина, Фінляндія, Франція, Чехія та Швеція.

В ідеалі так воно і є. Але, судячи з безкінечних поневірянь українців біля посольств і консульств та їхніх не менш безкінечних нарікань на працівників пропускної системи, «ідеал існує тільки на папері, за умови, якщо вам його дадуть».

Можливо, це пов'язано з тим, що світ західної цивілізації таки роз'їдає іржа бюрократії? Або з тим, що дехто з працівників посольств підробляє в турагентствах (адже виїхати до Прибалтики або на Піреней через туристичне агентство значно простіше, а коштує це набагато дорожче)? Такі припущення висловлювала більшість українців, змушених по кілька разів «пробивати» дозвіл і здавати-мінати квитки. Український уряд неодноразово заявляв про перспективи спрощення візового режиму і навіть про його скасування. Але... омріяний папірець, точніше – кольорова печатка в «тризубому» паспорті, як був, так і залишається примарним. Як лінія горизонту, що, за законами географії, віддаляється в міру нашого до неї наближення.

ШЕНГЕНСЬКУ ВІЗУ МОЖНА ПРОЧИТАТИ

На візі кожна літера – закон. А знання закону не позбавляє відповідальності за його порушення. І це стосується не тільки тих, хто тримає руку на пульсі конвеєра пропускної системи і видачі віз.

Valid for (уточнення території, на якій діє надана віза). У разі, якщо візу надано для перебування в країнах Шенгенської угоди, – буде написано «Шенгенські країни» мовою тієї країни, яка надає візу. Скажімо, Etats Schengen. Якщо зону дії візи обмежено однією країною – зазначається її код.

From... Until (дата початку (from) та закінчення (until) дії візи: з якого числа ви можете приїхати до цієї країни і до якого числа маєте обов'язково з неї виїхати). Пам'ятайте, що час видачі візи і час початку її дії – не те саме. Візу можуть видати й раніше, а мандрівку або відрядження до цієї країни можна розпочати лише з першого дня дати, зазначеної в полі from.

Number of entries (кількість виїздів, дозволених візою). Можливі варіанти: 01 (один), 02 (два), MULT (кількість виїздів не обмежено). У транзитній візі може бути лише 1 чи 2 виїзди. Віза припиняє дію, коли кількість поїздок вичерпано. Враховуються тільки перетини зовнішніх кордонів Шенгенської зони (або країни, якщо віза – не шенгенська).

Duration of stay ... days (допустима кількість днів перебування в конкретній країні або країнах усього Шенгену – залежно від візи). Зазначається загальна кількість днів, дозволених для перебування в країні. Для віз, що діють понад півроку, зазначають загальну кількість днів, яку можна провести в країнах Шенгенської зони за півріччя. Тобто, якщо візу видано на рік, а в графі «кількість днів» зазначено число «60», це свідчить про те, що ви можете провести на території Шенгену 120 днів – по 60 у кожному півріччі.

Зверніть увагу: у країнах Шенгену не можна перебувати більш як 90 днів протягом півроку. Скажімо, якщо в річній візі, виданій на початку липня 2008 року, стоїть позначка «90», ви можете поїхати, скажімо, до Бельгії на

три місяці. Але якщо ви поїдете до цієї країни перед Новим роком і повернетесь у березні, право поїздки на наступні півроку втрачається, адже після першого візиту до Шенгену право на другий настає лише у червні 2009-го. Це правило – не більш ніж 90 днів за півроку – стосується перебування на території Шенгенських країн за будь-якою туристичною або гостьовою візою.

Type of visa (тип візи). Можливі варіанти: А, В (транзитні візи), С (звичайна «візитерська» віза), D (довгострокова національна віза).

Issued in, on (місце і дата видачі візи). Зазначаються місто і консульська служба, яка видала візу.

Number of passport (номер паспорта особи, якій видано візу).

Surname, name (прізвище та ім'я особи, на яку видано візу).

Remarks (додаткова інформація з метою внутрішнього користування для прикордонників і консульства).

ВІД ШЕНГЕНУ ДО ШЕНГЕНУ

Існує два правила, що визначають, до консульства якої країни треба звернутися за візою.

Правило перше. Візу слід отримувати в посольстві тієї країни, яка буде основною країною вашої мандрівки. У рамках Шенгенської зони перевірити, де саме перебував мандрівник, доволі важко. Однак, якщо намірилися в'їхати на шенгенську територію в одній країні, а виїхати – з іншої, будьте готові підтвердити, що основною країною у вашому маршруті була саме та, яка відкрила візу. Для підтвердження згодяться виписки з го-

Якщо виникнуть сумніви щодо вашого маршруту, доведіть правоту документами – виписки з готелів і транспортні квитки від попередньої поїздки допоможуть отримати візу для наступної подорожі.

телів і транспортні квитки. Найчастіше переконувати в необхідності майбутньої поїздки доводиться в консульстві тієї країни, куди подаєте документи на візу. Якщо в консульстві виникнуть сумніви щодо вашого маршруту, доведіть свою правоту стосовно вибору

країни документами з попередньої поїздки.

Правило друге. Коли вирушаєте до країн Шенгенської зони, їхати бажано через ту країну, яка надала візу. Цього правила дотримуватися не обов'язково, але практика показує, що туристами, що не дотримуються цього неписаного правила, дуже цікавляться і прикордонники, і працівники консульства, до якого мандрівники звертатимуться по візу наступного разу. Адже знов треба буде доводити, що ви відвідали ту країну, яка надала візу, а не ті, чий штамп залишилися у вашому паспорті.

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

Для отримання шенгенської візи треба підготувати цілу купу документів. У кожному консульстві існує свій офіційний список. Як правило, для подачі заяви на отримання шенгенської візи потрібно представити:

- закордонний паспорт, строк дії якого на 3 місяці перевищує граничний строк візи;

- документ, що підтверджує мету та характер поїздки (туристичний ваучер, броня готелю, ділове запрошення (не обов'язково бізнесове) або запрошення від приватної особи та ін.);

- довідки та виписки, що мають довести вашу фінансову спроможність на поїздки до країни Шенгенської зони і повернення на батьківщину (довідку про купівлю валюти на необхідну суму, актуальний витяг із банківського рахунка або довідку про заробітну платню з місця роботи);

- заповнену анкету (її можна отримати в консульстві при подачі документів або скачати з офіційного сайту консульства);

- актуальну фотографію, що відповідає вимогам цього консульства.

Треба пам'ятати, що працівники консульства, у якому ви відкриваєте візу, будуть дуже прискіпливі й вимагатимуть від вас «чітких документів».

Не варто просити мультівізу на півроку і при цьому показувати броню готелю на три дні. У найкращому разі вам дадуть одноразову візу на три дні і не більше.

